

Posudek magisterské diplomové práce
Moniky Celbové
Japonská větná doplnění

Autorka předkládané práce se zabývá problematikou zdánlivě nesouvisejících větných konstrukcí, jež ve shodě s generativní lingvistikou nazývá obsahovými propozicemi. V praxi se jedná o různé typy vedlejších vět, např. předmětné a účelové, o přímou a nepřímou řeč, o nepřímou otázku, rozkazy apod. Pokud půjdeme hlouběji k jádru problému, jedná se vlastně o sémantické a syntaktické funkce pomocných jmen *koto* a partikule *no*, o vazby typu *jó ni*, o vypovídací partikuli *to* a jiné další těžko zařaditelné konstrukce.

Ve své práci autorka vychází z prací lingvistů Nakau Minorua, Kuno Susumua a nejvíce Lewise S. Josephse, kteří se hlásí ke generativní gramatice spojované většinou se jménem Noama Chomského. Tato volba se jeví jako plodná a do českého japanistického prostředí přináší poměrně neotřelý pohled na danou problematiku. Svou práci si diplomantka rozvrhla následujícím způsobem. Nejprve seznamuje s metodou a terminologií týkající se obsahových propozic a uvádí do problematiky obsahových propozic v japonštině. Potom se v logickém pořadí věnuje obsahovým propozicím v pozici obligatorního doplnění jmen, presupozičním predikátům, nepresupozičním predikátům, futuritivním predikátům, predikátovému doplnění s *to*, přímé a nepřímé řeči a nakonec predikátovému doplnění ve vazbě s *jó ni*. Práce má promyšlenou strukturu a diplomantka prokazuje vysoký stupeň schopnosti argumentovat, případně polemizovat s výpověďmi autorů, z jejichž děl čerpá. Není proto překvapením, že v závěru představuje zhodnocení jejich přístupu, přičemž neopomíná ani jejich slabá místa.

Práce je napsána hutným stylem, přesto je předkládaný text dostatečně srozumitelný a netrpí typickými nešvary, jakými jsou častá opakování již vyslovených argumentů, vše do sebe organicky zapadá. Použitá literatura odpovídá zvolenému tématu, je však škoda, že autorka nepracuje více s japonskými prameny, případně s japonsky psanou sekundární literaturou. Autorka ve své práci sice často cituje, ale ve většině případů se jedná o citace z jediné knihy (Lewise S. Josephse). Na druhou stranu není uváděn zdroj u příkladových vět, čímž je do značné míry snížena vypovídací hodnota použitého materiálu. U každé příkladové věty je uveden přepis do latinky, překlad do angličtiny a překlad do češtiny. Je otázkou, zda bylo nutné uvádět anglické překlady, není jasné, co tím diplomantka sleduje. Je však zřejmé, že se těmito překlady nechává často ovlivňovat při tvorbě vlastních českých překladů na úkor jejich adekvátnosti.

Výše uvedené výtky však nejsou brány jako nedostatky zásadního charakteru a nemají vliv na celkové hodnocení této práce. Jedná se o práci zdařilou a poměrně přínosnou, plně vyhovuje požadavkům na práci diplomovou a hodnotím ji známkou **výbornou**.

V Praze 22. září 2008

Martin Tirala
ÚDLV, FF UK